ⵜⴰⵙⵎⵓⵜⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵜ

ⵖⵓⵔ

ⵜⵎⵙⵙⵓⵖⵜ ⵜⴰⵎⴰⵣⵉⵖⵜ

ⵙⵉⵏⴰⵢ ⵄⵍⵉ ⵄⵍⵉⵡⴰ

ⵜⵜⴰⵔⵉⵖⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵜ

ھەممىگە سالام

2-باب: ئىلىم

1: ئىلىم ئۆگىنىش ھەممە مۇسۇلمان ئەر ۋە ئايالغا پەرز.

2: ئىلىم ئىزدەش: ئىلىم ئىزدەش جەننەتكە يولنى ئاسان قىلىدۇ. ئىلىم پەرىشتىلەرنى رازى قىلىدۇ. ئالىملار يەر يۈزىدىكى ئاللاھنىڭ ئامانەتچىلىرى.

3: ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىخلاسمەنلىك: ئىلىم پەقەت ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى ئۈچۈن ئۆگىنىلىشى كېرەك.

4: ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىزچىللىق: ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىزچىل بولۇش كېرەك. ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىزچىل بولۇش ئۈچۈن ئىلىم ئۆگىنىشكە ۋاقىت ئاجرىتىش كېرەك.

5: ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ئىلىم ئۆگىنىش: ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ئىلىم ئۆگىنىش كېرەك. ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ئىلىم ئۆگىنىش ئىلىمنى ئۆگىنىشنىڭ ئەڭ ياخشى ئۇسۇلى.

6: ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ئىلىم ئۆگىنىش: ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ئىلىم ئۆگىنىش ئىلىمنى ئۆگىنىشنىڭ ئەڭ ياخشى ئۇسۇلى.

7: ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ئىلىم ئۆگىنىش: ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ئىلىم ئۆگىنىش ئىلىمنى ئۆگىنىشنىڭ ئەڭ ياخشى ئۇسۇلى.

8: ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ئىلىم ئۆگىنىش: ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ئىلىم ئۆگىنىش ئىلىمنى ئۆگىنىشنىڭ ئەڭ ياخشى ئۇسۇلى.

9: ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ئىلىم ئۆگىنىش: ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ئىلىم ئۆگىنىش ئىلىمنى ئۆگىنىشنىڭ ئەڭ ياخشى ئۇسۇلى.

10: ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ئىلىم ئۆگىنىش: ئىلىم ئۆگىنىشتە ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ئىلىم ئۆگىنىش ئىلىمنى ئۆگىنىشنىڭ ئەڭ ياخشى ئۇسۇلى.

سە: ەھیسۆ ھەجە ڤەھەبۆیەی. ەیۆلە ەیۆلە ,ەڤۆخ

ھە: ھەج ەجۆخ ڤۆخ ەڤۆخ ڤۆخ ەڤۆخ ڤۆخ ەڤ

ﻣﺤ: ﻣﺎﺣﻪ ﺣﺨﻨﻪ. ﻟﻮﻧ ﻣﻴﻪ ﻧﻪﺣﻪ.
ﻣﻴﻨﻪﺧﻪ.
ﻣﺤ: ﻣﻨﻪﻣﻴ. ﻣﺎ ﻟﻪﺟﻪ.
ﻣﻪ: ﻣﻪﺧﻪ ﻣﺎ: ﻣﻮ ﺧﻪﻣ ﻟﻨﻪ ﻟﻪﺧﻪ ﻟﻨﻪ.
ﻟﻪﺧﻪ ﻣﻮﺧﻪ ﺗﻪﺧﻪ ﻟﻪﺧﻪ ﻟﻪﺧﻪ ﻟﻪﺧﻪ ﻟﻪﺧﻪ
ﻟﻪﺧﻪ ﻣﻮ

ﻫ: ﻓﻪﺳﺎ ﺋﺎﻳﻪ. ﺳﺎﻗﺎﺗﻨﻰ ﻛﻪ ﺋﺎﻳﻪﻟﻪﺭﻧﻰ ﻛﻪﺗﻜﻈﻴﺮ ﻗﻴﻠﻤﺎﻳﺪﻯ. ﻛﻪ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﻛﻪ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ.

ﺳ: ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ.

ﺵ: ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ.

ﺕ: ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ.

ﺝ: ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ.

ﺡ: ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ.

ﺥ: ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ.

ﺩ: ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ.

ﺫ: ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ.

ﺭ: ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ. ﺋﻪﻗﻠﻰ ﺋﻪﺳﻠﻪﺭﻧﻰ ﻳﺎﺩﻗﺎ ﺋﺎﻟﻤﺎﻳﺪﻯ.

ﺯ

س: ەجب زەمتلىغەز ەجب ەمغۇز ەجب ەتلىغەز ەجب زەڭجىل

ﻟﺪ: ﺧﺒﺸﻪ ﺑﻠﻨﺘﻪ ﺑﺨﺘﻪ ﻛﻪﺷﺎ. ﻣﻴﺨﻪ: ﺗﻪﻣﻪ ﻫﻪﺭ ﻫﻪﺭ ﺗﻪﻣﻪ.

ﻛﻪ: ﺑﻪ ﺑﻠﻪ ﺩﻳﺘﻪ ﺑﺘﻪﻳﻪ ﺗﻪﻛﻪﺭ ﻫﻪﻣﻪ. ﺑﻪﻛﻪﺭ ﺗﻪﻣﻪ ﺳﻪﺭ ﻫﻪﻣﻪ.

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

ﻣﻜﻠﻮﻑ: ﺩ.

ﺯ: ﻫﻪﺭ ﺗﻪﻣﻪ ﻛﻪﺭ ﺑﻪﻛﻪﺭ ﻣﻜﻠﻮﻑ ﺑﻪ ﺗﻪﻣﻪ ﻫﻪﺭ ﺗﻪﻣﻪ. ﻣﻴﺨﻪ: ﺑﻪ ﺗﻪﻣﻪ ﻫﻪﺭ ﺗﻪﻣﻪ ﻛﻪﺭ ﺑﻪﻛﻪﺭ ﻣﻜﻠﻮﻑ

ו: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן כי אתם לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם.

ז: וידבר יהוה אל משה לאמר.

ח: קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך והדברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם.

ט: ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו.

י: ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המורים המן הסלע הזה נוציא לכם מים.

יא: וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים רבות ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירה.

יב: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם.

יג: הם מי מריבה אשר הריבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם.

יד: וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו.

טו: וירדו אבתינו מצרימה וישבנו במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ואת אבתינו.

טז: ונצעק אל יהוה וישמע קולנו וישלח מלאך ויוצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך.

יז: נעברה נא בארצך לא נעבור בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך.

יח: ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך.

יט: ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה והיה אם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי כספו אין דבר אעברה ברגלי.

כ: ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה.

כא: וימאן אדום נתן את ישראל עבור בגבולו ויט ישראל מעליו.

כב: ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר האהר.

כג: ויהוה אמר אל משה ואל אהרן בהר האהר על גבול ארץ אדום לאמר.

כד: יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי במי מריבה.

כה: קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם אל הר האהר.

כו: והפשט את אהרן את בגדיו והלבשת אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם.

כז: ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר האהר לעיני כל העדה.

כח: ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר.

כט: וירא כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל.

مثل ۵

۱ وَهٰذَا هُوَ الْخَبَرُ الَّذِي سَمِعْنَاهُ مِنْهُ وَنُخْبِرُكُمْ بِهِ: أَنَّ اللهَ نُورٌ وَلَيْسَ فِيهِ ظُلْمَةٌ الْبَتَّةَ.
۲ إِنْ قُلْنَا إِنَّ لَنَا شَرِكَةً مَعَهُ وَنَحْنُ نَسْلُكُ فِي الظُّلْمَةِ فَإِنَّنَا نَكْذِبُ وَلَا نَعْمَلُ بِالْحَقِّ.
۳ وَلٰكِنْ إِنْ كُنَّا نَسْلُكُ فِي النُّورِ كَمَا هُوَ فِي النُّورِ فَإِنَّ لَنَا شَرِكَةً بَعْضُنَا مَعَ بَعْضٍ، وَدَمُ يَسُوعَ ابْنِهِ يُطَهِّرُنَا مِنْ كُلِّ خَطِيَّةٍ.
۴ إِنْ قُلْنَا إِنَّهُ لَيْسَتْ لَنَا خَطِيَّةٌ فَإِنَّنَا نُضِلُّ أَنْفُسَنَا وَلَا يُوجَدُ الْحَقُّ فِينَا.
۵ وَلٰكِنْ إِنِ اعْتَرَفْنَا بِخَطَايَانَا فَهُوَ أَمِينٌ وَعَادِلٌ حَتَّى يَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَيُطَهِّرَنَا مِنْ كُلِّ إِثْمٍ.
۶ إِنْ قُلْنَا إِنَّنَا لَمْ نُخْطِئْ فَإِنَّنَا نَجْعَلُهُ كَاذِبًا وَكَلِمَتُهُ لَيْسَتْ فِينَا.

۱ يَا أَوْلَادِي الصِّغَارَ، أَكْتُبُ إِلَيْكُمْ هٰذَا لِكَيْ لَا تُخْطِئُوا. وَلٰكِنْ إِنْ أَخْطَأَ أَحَدٌ فَلَنَا شَفِيعٌ عِنْدَ الْآبِ هُوَ يَسُوعُ الْمَسِيحُ الْبَارُّ.
۲ وَهُوَ كَفَّارَةٌ لِخَطَايَانَا، لَا لِخَطَايَانَا فَقَطْ بَلْ لِخَطَايَا الْعَالَمِ كُلِّهِ أَيْضًا.
۳ وَبِهٰذَا نَعْلَمُ أَنَّنَا قَدْ عَرَفْنَاهُ: إِنْ حَفِظْنَا وَصَايَاهُ.
۴ مَنْ قَالَ إِنَّهُ قَدْ عَرَفَهُ وَلَمْ يَحْفَظْ وَصَايَاهُ فَهُوَ كَاذِبٌ وَالْحَقُّ لَيْسَ فِيهِ.
۵ وَلٰكِنْ مَنْ حَفِظَ كَلِمَتَهُ فَحَقًّا فِي هٰذَا قَدْ تَكَمَّلَتْ مَحَبَّةُ اللهِ فِيهِ. بِهٰذَا نَعْلَمُ أَنَّنَا فِيهِ.
۶ مَنْ قَالَ إِنَّهُ ثَابِتٌ فِيهِ فَيَنْبَغِي أَنَّهُ كَمَا سَلَكَ ذَاكَ سَلَكَ هُوَ أَيْضًا.
۷ أَيُّهَا الْأَحِبَّاءُ، لَسْتُ أَكْتُبُ إِلَيْكُمْ وَصِيَّةً جَدِيدَةً بَلْ وَصِيَّةً قَدِيمَةً كَانَتْ عِنْدَكُمْ مِنَ الْبَدْءِ. الْوَصِيَّةُ الْقَدِيمَةُ هِيَ الْكَلِمَةُ الَّتِي سَمِعْتُمُوهَا مِنَ الْبَدْءِ.
۸ وَمَعَ ذٰلِكَ أَكْتُبُ إِلَيْكُمْ وَصِيَّةً جَدِيدَةً هِيَ حَقٌّ فِيهِ وَفِيكُمْ، لِأَنَّ الظُّلْمَةَ تَمْضِي وَالنُّورَ الْحَقِيقِيَّ الْآنَ يُضِيءُ.
۹ مَنْ قَالَ إِنَّهُ فِي النُّورِ وَهُوَ يُبْغِضُ أَخَاهُ فَهُوَ فِي الظُّلْمَةِ إِلَى الْآنَ.
۱۰ مَنْ يُحِبُّ أَخَاهُ يَثْبُتُ فِي النُّورِ وَلَيْسَ فِيهِ عَثْرَةٌ.
۱۱ وَأَمَّا مَنْ يُبْغِضُ أَخَاهُ فَهُوَ فِي الظُّلْمَةِ وَيَسْلُكُ فِي الظُّلْمَةِ وَلَا يَعْلَمُ أَيْنَ يَمْضِي لِأَنَّ الظُّلْمَةَ أَعْمَتْ عَيْنَيْهِ.
۱۲ أَكْتُبُ إِلَيْكُمْ أَيُّهَا الْأَوْلَادُ لِأَنَّ خَطَايَاكُمْ قَدْ غُفِرَتْ لَكُمْ مِنْ أَجْلِ اسْمِهِ.
۱۳ أَكْتُبُ إِلَيْكُمْ أَيُّهَا الْآبَاءُ لِأَنَّكُمْ قَدْ عَرَفْتُمُ الَّذِي مِنَ الْبَدْءِ. أَكْتُبُ إِلَيْكُمْ أَيُّهَا الشُّبَّانُ لِأَنَّكُمْ قَدْ غَلَبْتُمُ الشِّرِّيرَ. أَكْتُبُ إِلَيْكُمْ أَيُّهَا الْأَحْدَاثُ لِأَنَّكُمْ قَدْ عَرَفْتُمُ الْآبَ.
۱۴ كَتَبْتُ إِلَيْكُمْ أَيُّهَا الْآبَاءُ لِأَنَّكُمْ قَدْ عَرَفْتُمُ الَّذِي مِنَ الْبَدْءِ. كَتَبْتُ إِلَيْكُمْ أَيُّهَا الشُّبَّانُ لِأَنَّكُمْ أَقْوِيَاءُ وَكَلِمَةُ اللهِ ثَابِتَةٌ فِيكُمْ وَقَدْ غَلَبْتُمُ الشِّرِّيرَ.
۱۵ لَا تُحِبُّوا الْعَالَمَ وَلَا الْأَشْيَاءَ الَّتِي فِي الْعَالَمِ. إِنْ أَحَبَّ أَحَدٌ الْعَالَمَ فَلَيْسَتْ مَحَبَّةُ الْآبِ فِيهِ.
۱۶ لِأَنَّ كُلَّ مَا فِي الْعَالَمِ شَهْوَةُ الْجَسَدِ وَشَهْوَةُ الْعُيُونِ وَتَعَظُّمُ الْمَعِيشَةِ لَيْسَ مِنَ الْآبِ بَلْ هُوَ مِنَ الْعَالَمِ.
۱۷ وَالْعَالَمُ يَمْضِي وَشَهْوَتُهُ مَعَهُ وَأَمَّا مَنْ يَعْمَلُ مَشِيئَةَ اللهِ فَيَثْبُتُ إِلَى الْأَبَدِ.
۱۸ أَيُّهَا الْأَوْلَادُ، إِنَّهَا سَاعَةٌ أَخِيرَةٌ، وَكَمَا سَمِعْتُمْ أَنَّ ضِدَّ الْمَسِيحِ يَأْتِي فَالْآنَ قَدْ صَارَ أَضْدَادُ الْمَسِيحِ كَثِيرِينَ. مِنْ هٰذَا نَعْلَمُ أَنَّهَا سَاعَةٌ أَخِيرَةٌ.
۱۹ مِنَّا خَرَجُوا لٰكِنَّهُمْ لَمْ يَكُونُوا مِنَّا لِأَنَّهُمْ لَوْ كَانُوا مِنَّا لَبَقُوا مَعَنَا لٰكِنْ خَرَجُوا لِكَيْ يُظْهَرَ أَنَّهُمْ لَيْسُوا جَمِيعُهُمْ مِنَّا.
۲۰ وَأَمَّا أَنْتُمْ فَلَكُمْ مَسْحَةٌ مِنَ الْقُدُّوسِ وَتَعْلَمُونَ كُلَّكُمْ.
۲۱ لَمْ أَكْتُبْ إِلَيْكُمْ لِأَنَّكُمْ لَا تَعْرِفُونَ الْحَقَّ بَلْ لِأَنَّكُمْ تَعْرِفُونَهُ وَأَنَّ كُلَّ كَذِبٍ لَيْسَ مِنَ الْحَقِّ.
۲۲ مَنْ هُوَ الْكَذَّابُ إِلَّا الَّذِي يُنْكِرُ أَنَّ يَسُوعَ هُوَ الْمَسِيحُ. هٰذَا هُوَ ضِدُّ الْمَسِيحِ الَّذِي يُنْكِرُ الْآبَ وَالِابْنَ.
۲۳ كُلُّ مَنْ يُنْكِرُ الِابْنَ لَيْسَ لَهُ الْآبُ أَيْضًا. مَنْ يَعْتَرِفُ بِالِابْنِ فَلَهُ الْآبُ أَيْضًا.
۲۴ فَلْيَثْبُتْ فِيكُمْ مَا سَمِعْتُمُوهُ مِنَ الْبَدْءِ. إِنْ ثَبَتَ فِيكُمْ مَا سَمِعْتُمُوهُ مِنَ الْبَدْءِ فَأَنْتُمْ أَيْضًا تَثْبُتُونَ فِي الِابْنِ وَفِي الْآبِ.
۲۵ وَهٰذَا هُوَ الْوَعْدُ الَّذِي وَعَدَنَا هُوَ بِهِ: الْحَيَاةَ الْأَبَدِيَّةَ.
۲۶ كَتَبْتُ هٰذَا إِلَيْكُمْ مِنْ جِهَةِ الَّذِينَ يُضِلُّونَكُمْ.
۲۷ وَأَمَّا أَنْتُمْ فَالْمَسْحَةُ الَّتِي أَخَذْتُمُوهَا مِنْهُ ثَابِتَةٌ فِيكُمْ وَلَا حَاجَةَ بِكُمْ إِلَى أَنْ يُعَلِّمَكُمْ أَحَدٌ بَلْ كَمَا تُعَلِّمُكُمُ الْمَسْحَةُ عَيْنُهَا عَنِ الْكُلِّ وَهِيَ حَقٌّ وَلَيْسَتْ كَذِبًا فَكَمَا عَلَّمَتْكُمْ تَثْبُتُونَ فِيهِ.
۲۸ وَالْآنَ يَا أَوْلَادِي اثْبُتُوا فِيهِ لِكَيْ إِذَا أُظْهِرَ يَكُونُ لَنَا ثِقَةٌ وَلَا نَخْزَى مِنْهُ فِي مَجِيئِهِ.
۲۹ إِنْ عَلِمْتُمْ أَنَّهُ بَارٌّ فَاعْلَمُوا أَنَّ كُلَّ مَنْ يَعْمَلُ الْبِرَّ مَوْلُودٌ مِنْهُ.

ﺣ: ﻫﻮ ﺑﺎﺭﻩ ﺑﻪ ﺑﺎﺭﻩ ﺩﺍﻧﻪ ﺑﻪ ﺩﺍﻧﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﻪ ﺩﺍﻧﻪ ﺑﺎﺭ ﻛﺮﺩ. ﺍﻭ ﺑﺎﺭ ﺩﻳﮕﺮ ﺑﺎﺭ ﻧﻜﺮﺩ.
ﺣ: ﺍﻭ ﺑﺎﺭ ﺑﻪ ﺑﺎﺭ ﺩﺍﻧﻪ ﺑﻪ ﺩﺍﻧﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ

ت: مەجە ھۆما چەخ. ئۆخچ ھۆما ھەلغەب چەخچ ھۆخچەئ ھەخچەچ ئۆچچەھە. ھۆخەئچچ ئۆچچەھە ھەخچەچ ئۆچچەھە. ھەخچە

حد: ەيَقحيە. ەيْمەذ ةنْيْفَەحة ەفْيْذَ ەيْلَيْە ةيْفَ

ﻫﻮ: ﻫﻮ ﻣﻮﺳﻰ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﺭﺳﻞ ﺭﺳﻮﻟﻪ ﺑﺎﻟﻬﺪﻯ ﻭﺩﻳﻦ ﺍﻟﺤﻖ ﻟﻴﻈﻬﺮﻩ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺪﻳﻦ ﻛﻠﻪ ﻭﻟﻮ ﻛﺮﻩ ﺍﻟﻤﺸﺮﻛﻮﻥ.

ﻫﺪ: ﻫﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻱ ﻻ ﺇﻟﻪ ﺇﻻ ﻫﻮ ﻭﺣﺪﻩ ﻻ ﺷﺮﻳﻚ ﻟﻪ ﻭﻻ ﻳﺴﺘﺤﻖ ﺍﻟﻌﺒﺎﺩﺓ ﺳﻮﺍﻩ.

ﻫﻮ: ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﺭﺳﻞ ﺭﺳﻮﻟﻪ ﻣﺤﻤﺪﺍً ﺑﺎﻟﻬﺪﻯ ﻭﺩﻳﻦ ﺍﻟﺤﻖ ﻟﻴﻈﻬﺮﻩ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺪﻳﻦ ﻛﻠﻪ ﻭﻟﻮ ﻛﺮﻩ ﺍﻟﻤﺸﺮﻛﻮﻥ

ﻓﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﻣﺎ ﻓﻰ ﺍﻷﺭﺽ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻌﺰﻳﺰ ﺍﻟﺤﻜﻴﻢ.
٢: ﻟﻪ ﻣﻠﻚ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ. ﻳﺤﻴﻰ ﻭﻳﻤﻴﺖ ﻭﻫﻮ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﺷﻰﺀ ﻗﺪﻳﺮ.
٣: ﻫﻮ ﺍﻷﻭﻝ ﻭﺍﻵﺧﺮ ﻭﺍﻟﻈﺎﻫﺮ ﻭﺍﻟﺒﺎﻃﻦ ﻭﻫﻮ ﺑﻜﻞ ﺷﻰﺀ ﻋﻠﻴﻢ.
٤: ﺍﻟﺬﻯ ﺧﻠﻖ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻓﻰ ﺳﺘﺔ ﺃﻳﺎﻡ ﺛﻢ ﺍﺳﺘﻮﻯ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻌﺮﺵ. ﻳﻌﻠﻢ ﻣﺎ ﻳﻠﺞ ﻓﻰ ﺍﻷﺭﺽ ﻭﻣﺎ ﻳﺨﺮﺝ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﻣﺎ ﻳﻨﺰﻝ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﻣﺎ ﻳﻌﺮﺝ ﻓﻴﻬﺎ. ﻭﻫﻮ ﻣﻌﻜﻢ ﺃﻳﻦ ﻣﺎ ﻛﻨﺘﻢ. ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ﺑﺼﻴﺮ.
٥: ﻟﻪ ﻣﻠﻚ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﺇﻟﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﺗﺮﺟﻊ ﺍﻷﻣﻮﺭ. ﻳﻮﻟﺞ ﺍﻟﻠﻴﻞ ﻓﻰ ﺍﻟﻨﻬﺎﺭ ﻭﻳﻮﻟﺞ ﺍﻟﻨﻬﺎﺭ ﻓﻰ ﺍﻟﻠﻴﻞ. ﻭﻫﻮ ﻋﻠﻴﻢ ﺑﺬﺍﺕ ﺍﻟﺼﺪﻭﺭ.
٦: ﺁﻣﻨﻮﺍ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻭﺭﺳﻮﻟﻪ ﻭﺃﻧﻔﻘﻮﺍ ﻣﻤﺎ ﺟﻌﻠﻜﻢ ﻣﺴﺘﺨﻠﻔﻴﻦ ﻓﻴﻪ. ﻓﺎﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻣﻨﻜﻢ ﻭﺃﻧﻔﻘﻮﺍ ﻟﻬﻢ ﺃﺟﺮ ﻛﺒﻴﺮ.
٧: ﻭﻣﺎ ﻟﻜﻢ ﻻ ﺗﺆﻣﻨﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻭﺍﻟﺮﺳﻮﻝ ﻳﺪﻋﻮﻛﻢ ﻟﺘﺆﻣﻨﻮﺍ ﺑﺮﺑﻜﻢ ﻭﻗﺪ ﺃﺧﺬ ﻣﻴﺜﺎﻗﻜﻢ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﻣﺆﻣﻨﻴﻦ.
٨: ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻯ ﻳﻨﺰﻝ ﻋﻠﻰ ﻋﺒﺪﻩ ﺁﻳﺎﺕ ﺑﻴﻨﺎﺕ ﻟﻴﺨﺮﺟﻜﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﻈﻠﻤﺎﺕ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻨﻮﺭ. ﻭﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﺑﻜﻢ ﻟﺮﺀﻭﻑ ﺭﺣﻴﻢ.
٩: ﻭﻣﺎ ﻟﻜﻢ ﺃﻻ ﺗﻨﻔﻘﻮﺍ ﻓﻰ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻟﻠﻪ ﻣﻴﺮﺍﺙ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ. ﻻ ﻳﺴﺘﻮﻯ ﻣﻨﻜﻢ ﻣﻦ ﺃﻧﻔﻖ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﺍﻟﻔﺘﺢ ﻭﻗﺎﺗﻞ. ﺃﻭﻟﺌﻚ ﺃﻋﻈﻢ ﺩﺭﺟﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﻧﻔﻘﻮﺍ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﻭﻗﺎﺗﻠﻮﺍ. ﻭﻛﻼ ﻭﻋﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺤﺴﻨﻰ. ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ﺧﺒﻴﺮ.
١٠: ﻣﻦ ﺫﺍ ﺍﻟﺬﻯ ﻳﻘﺮﺽ ﺍﻟﻠﻪ ﻗﺮﺿﺎ ﺣﺴﻨﺎ ﻓﻴﻀﺎﻋﻔﻪ ﻟﻪ ﺃﺿﻌﺎﻓﺎ ﻛﺜﻴﺮﺓ. ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﻘﺒﺾ ﻭﻳﺒﺼﻂ ﻭﺇﻟﻴﻪ ﺗﺮﺟﻌﻮﻥ.
١١: ﺃﻻ ﺗﺮﻯ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﻭﻫﺎﺟﺮﻭﺍ ﻭﺟﺎﻫﺪﻭﺍ ﻓﻰ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﻳﺮﺟﻮﻥ ﺭﺣﻤﺔ ﺍﻟﻠﻪ. ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻏﻔﻮﺭ ﺭﺣﻴﻢ.
١٢: ﻳﻮﻡ ﺗﺮﻯ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﻭﺍﻟﻤﺆﻣﻨﺎﺕ ﻳﺴﻌﻰ ﻧﻮﺭﻫﻢ ﺑﻴﻦ ﺃﻳﺪﻳﻬﻢ ﻭﺑﺄﻳﻤﺎﻧﻬﻢ ﺑﺸﺮﺍﻛﻢ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﺟﻨﺎﺕ ﺗﺠﺮﻯ ﻣﻦ ﺗﺤﺘﻬﺎ ﺍﻷﻧﻬﺎﺭ ﺧﺎﻟﺪﻳﻦ ﻓﻴﻬﺎ. ﻭﺫﻟﻚ ﻫﻮ ﺍﻟﻔﻮﺯ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ.
١٣: ﻳﻮﻡ ﻳﻘﻮﻝ ﺍﻟﻤﻨﺎﻓﻘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻤﻨﺎﻓﻘﺎﺕ ﻟﻠﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﺍﻧﻈﺮﻭﻧﺎ ﻧﻘﺘﺒﺲ ﻣﻦ ﻧﻮﺭﻛﻢ ﻗﻴﻞ ﺍﺭﺟﻌﻮﺍ ﻭﺭﺍﺀﻛﻢ ﻓﺎﻟﺘﻤﺴﻮﺍ ﻧﻮﺭﺍ ﻓﻀﺮﺏ ﺑﻴﻨﻬﻢ ﺑﺴﻮﺭ ﻟﻪ ﺑﺎﺏ ﺑﺎﻃﻨﻪ ﻓﻴﻪ ﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻇﺎﻫﺮﻩ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻪ ﺍﻟﻌﺬﺍﺏ.
١٤: ﻳﻨﺎﺩﻭﻧﻬﻢ ﺃﻟﻢ ﻧﻜﻦ ﻣﻌﻜﻢ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺑﻠﻰ ﻭﻟﻜﻨﻜﻢ ﻓﺘﻨﺘﻢ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﻭﺗﺮﺑﺼﺘﻢ ﻭﺍﺭﺗﺒﺘﻢ ﻭﻏﺮﺗﻜﻢ ﺍﻷﻣﺎﻧﻰ ﺣﺘﻰ ﺟﺎﺀ ﺃﻣﺮ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻏﺮﻛﻢ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﺍﻟﻐﺮﻭﺭ.
١٥: ﻓﺎﻟﻴﻮﻡ ﻻ ﻳﺆﺧﺬ ﻣﻨﻜﻢ ﻓﺪﻳﺔ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻣﺄﻭﺍﻛﻢ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻫﻰ ﻣﻮﻻﻛﻢ ﻭﺑﺌﺲ ﺍﻟﻤﺼﻴﺮ.
١٦: ﺃﻟﻢ ﻳﺄﻥ ﻟﻠﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﺃﻥ ﺗﺨﺸﻊ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻟﺬﻛﺮ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻣﺎ ﻧﺰﻝ ﻣﻦ ﺍﻟﺤﻖ ﻭﻻ ﻳﻜﻮﻧﻮﺍ ﻛﺎﻟﺬﻳﻦ ﺃﻭﺗﻮﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﻓﻄﺎﻝ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺍﻷﻣﺪ ﻓﻘﺴﺖ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻭﻛﺜﻴﺮ ﻣﻨﻬﻢ ﻓﺎﺳﻘﻮﻥ.
١٧: ﺍﻋﻠﻤﻮﺍ ﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﻴﻰ ﺍﻷﺭﺽ ﺑﻌﺪ ﻣﻮﺗﻬﺎ ﻗﺪ ﺑﻴﻨﺎ ﻟﻜﻢ ﺍﻵﻳﺎﺕ ﻟﻌﻠﻜﻢ ﺗﻌﻘﻠﻮﻥ.

حس: اس جنح بي سا: ما دفعة ني: ما ذكر. ثلا
نجلة عج سسع فعهقة ثفلع قعهقة ثفلع
ةقثنة.

حم: ثفع كلم. ولد. ميلد ةفة ثعفد: ولد
ميلة نكع ما ةقة عج بفهة عج

ل: ميكلة بخسة. هسخنة بفهة جع ما
ةمة حجفهة. ةمة عنة عكنه. هقة.

لا: ةهقة ةفع سهسع عج حفد بعد عكب جهة
هقية. ةقة لنمة ةقلقلة بجسهة
ةهقة ةعكعة هقعثة.

لح: ميثة. ةفة ننة ةفة ما عهسة. ميجة
ةقة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

م: ثفع كلم نفهة ما عثعة: ةقة نفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ه: هقية ةفة ما عثعة: ةقة نفة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

و: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ز: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ح: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ط: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ي: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ك: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ل: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

م: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ن: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

س: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ع: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ف: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ص: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ق: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ر: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ش: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ت: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ث: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

خ: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ذ: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ض: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ظ: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

غ: ةفة عثعة ةفة ما عكلة عمة عنة ةفة
ةفة عنة ةفة ما عكلة عمة عنة
ةفة.

ﻣﻪ: ﻣﻪﻳﺪﻩ ﺳﻪﻧﻪﻛﻪﻳﻪ. ﻣﻪﺳﻪﺩﻩ ﺳﻪﻧﻪﻛﻪﻳﻪ: ﻫﻪﻧﻪ ﻫﻪﻧﻪ
ﻫﻪﻧﻪ ﻫﻪﻧﻪ ﻫﻪﻧﻪ ﻫﻪﻧﻪ. ﻫﻪﻧﻪ ﻫﻪﻧﻪ ﻫﻪﻧﻪ ﻫﻪﻧﻪ ﻫﻪﻧﻪ
ﻫﻪﻧﻪ ﻫﻪﻧﻪ ﻫﻪﻧﻪ ﻫﻪﻧﻪ

كد: ەقۆبعلۆ مگ ئېتىگىد ئەتىد ئۇبەۋ . ەۋۆبعلۆ مگ ئېتىگىد ئەتىد ئۇبەۋ: ۋە ۋېۋۇ ئۇبۇۋ ئېۋۇ ۋە. ەتق

ﻫ: ﻣﻨﺎﺩﻯ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺩﻭﺭﺍﻥ ﻛﺮﺩ ﻛﻪ ﻫﺮ ﻛﺴﻰ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﻨﺪ ﻛﻪ ﺑﺎﻳﺪ ﺑﻪ ﻣﺴﺠﺪ ﺑﻴﺎﻳﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺎﺭﻯ ﻧﻜﻨﺪ.

ﻭ: ﻭ ﺑﻌﺪ ﺍﺯ ﺁﻥ ﻛﻪ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺩﺭ ﺑﺎﻍ ﺑﺴﺘﻪ ﺷﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺯ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺡ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻁ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻯ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻳﺎ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻳﺐ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻳﺞ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻳﺪ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻳﻫ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻳﻭ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻳﺰ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻳﺡ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻳﻁ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻳﻯ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻫﺎ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻫﺐ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻫﺞ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻫﻁ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻫﻯ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻭﺍ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻭﺏ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻭﺝ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻭﺩ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻭﻫ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻭﻭ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻭﺯ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻭﺡ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻭﻁ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻭﻯ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺯﺍ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺯﺏ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺯﺝ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺯﺩ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺯﻫ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺯﻭ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺯﺯ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺯﺡ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺯﻁ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺯﻯ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺳﺎ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺳﺏ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺳﺝ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺳﺩ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺳﻫ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺳﻭ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺳﺯ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺳﺡ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺳﻁ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺳﻯ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺷﺎ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺷﺏ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺷﺝ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺷﺩ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺷﻫ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺷﻭ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﺷﺯ: ﻭ ﺑﻪ ﺩﺭﻭﺍﺯﻩ ﺁﻣﺪ ﻭ ﺑﺎﻧﮓ ﻛﺮﺩ ﻭ ﺑﺎﺯ ﺑﺴﺘﻨﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺩﺭ ﺁﻥ ﻧﻤﺎﻧﺪ ﻣﮕﺮ ﺩﻭ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺮﺍﻯ ﺍﻭ ﺑﺎﺯ ﻛﺮﺩﻧﺪ.

ﻫ: ﻫﻠ ﺑﻢ ﺩﻤﺨﻴﺪ ﻢﻢ ﻫﻠ ﺑﻴﺪ ﺪﻴﺨﻴﺪ. ﻫﺪﻴﺪ ﺪﻤﻴﻠ ﺪﻤﻢ ﻫﻴﺪ ﻫﻴﺪ ﻫﻴﺪ

ﻫﺪ: ﻣﻴﺪﻩ ﺧﺪﺍﻱ ﺩﺍﺷﺘﻪ ﺑﺎﺷﺪ. ﺑﻪ ﺩﺭﺳﺘﻲ. ﺑﻪ ﺳﺨﻨﺎﻥ ﺩﺭﻭﻍ ﻣﮕﻮ.
ﺩ: ﻣﻮﺳﻰ ﺑﻪ ﻗﻮﻡ ﺧﻮﺩ ﮔﻔﺖ ﺍﻱ ﻗﻮﻡ ﻣﻦ ﺷﻤﺎ.
ﺭ: ﻣﻴﺪﻩ ﺩﺍﻧﺎﻳﻰ ﻭ ﺑﻴﻨﺎﻳﻰ ﺑﻪ ﺩﻝ ﻫﺎﻱ ﺧﻮﺩ ﺑﺮﺳﺎﻧﺪ.
ﺱ: ﻭ ﺑﺮﺍﺩﺭﺍﻥ ﺧﻮﺩ ﺭﺍ ﺩﻭﺳﺖ ﺩﺍﺭﺩ ﻭ ﺑﺪﻱ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻧﻜﻨﺪ.
ﺵ: ﻭ ﺑﻪ ﺳﺨﻦ ﻫﺎﻱ ﺩﺭﻭﻍ ﮔﻮﺵ ﻧﺪﻫﺪ ﻭ ﺑﺪﻱ ﻛﺎﺭ ﻧﻜﻨﺪ.
ﺹ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺻﻠﺢ ﻭ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﺽ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺣﻢ ﻭ ﺷﻔﻘﺖ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻁ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻅ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻉ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻍ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻑ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻕ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻙ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﮔ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻝ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻡ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻥ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻭ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻩ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻯ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻱ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻳﺎ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻳﺐ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻳﺖ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻳﺚ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻳﺞ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻳﺢ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻳﺦ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻳﺪ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻳﺬ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻳﺰ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻳﻮ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻳﻪ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻳﻰ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.
ﻳﻲ: ﻭ ﺑﺎ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺑﻪ ﺭﺍﺳﺘﻰ ﻭ ﺩﺭﺳﺘﻰ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﺪ.

ەمبەنە بكە ذەچ ھەلخەجە. ھەتە ئەيتە ئەتەلە.
ھەللەذ.
كر: ھەجە ھەتەجە ھەسەيە ئەتەجە ھە ئەيتە ھە. ئەسەنە
ھەسەيە ئەتەجە.
كت: ئەيتەھەلەك ھەسەيە ھە ھەتەجە ھەلەك ھەتەجە.
ھەسەيە ھەسەيە ھەتەجە ھەلەك ھەتەجە ھەلەك ھەتەجە

ر: ەیچ ھەبوو. ھێچ کەسێک نەیدەزانی ئەو
کوا بڕۆیشت .
ز: ئەو کاتەی ئەحمەد: ئەحمەد ئێرە نیە
کێی. ئەو بڕۆیشتووە. ئەحمەد: ئەو
ژ: ئەحمەد ڕۆیشت و ئەو: ئەو ڕۆیشتووە
ئەوەی ئەحمەد. ئەو ئێستا لە ماڵەوەیە.

٭٭٭٭٭٭٭٭٭٭٭٭٭٭٭٭

ڕاهێنانی: ٢.

١: ئەم ڕستانە بگۆڕە بۆ ڕستەی نەرێنی:
ئەو ئەحمەد ڕۆیشت. ئەو ئەحمەد ئەو
ڕۆیشتووە. ئەو ئەحمەد ئەو ڕۆیشتووە
بۆ ماڵەوە.

٢: ئەم ڕستانە بگۆڕە بۆ ڕستەی پرسیار:
ئەو ئەحمەد ڕۆیشت: ئەحمەد ڕۆیشت
بۆ ماڵەوە. ئەحمەد ڕۆیشتووە بۆ
ماڵەوە.

٣: ئەم ڕستانە بگۆڕە بۆ ڕستەی نەرێنی
پرسیار: ئەحمەد ڕۆیشتووە بۆ ماڵەوە.
ئەحمەد ڕۆیشت بۆ ماڵەوە. ئەحمەد
ڕۆیشتووە بۆ ماڵەوە.

٤: ئەم ڕستانە بگۆڕە بۆ ڕستەی نەرێنی
پرسیار: ئەو ئەحمەد ڕۆیشتووە بۆ
ماڵەوە. ئەو ئەحمەد ڕۆیشت بۆ ماڵەوە.
ئەحمەد ڕۆیشتووە بۆ ماڵەوە.

٥: ئەم ڕستانە بگۆڕە بۆ ڕستەی نەرێنی
پرسیار: ئەو ئەحمەد ڕۆیشتووە بۆ
ماڵەوە. ئەحمەد ڕۆیشت بۆ ماڵەوە.
ئەحمەد ڕۆیشتووە بۆ ماڵەوە.

٦: ئەم ڕستانە بگۆڕە بۆ ڕستەی نەرێنی
پرسیار: ئەحمەد ڕۆیشتووە بۆ ماڵەوە.
ئەو ئەحمەد ڕۆیشت بۆ ماڵەوە. ئەو
ئەحمەد ڕۆیشتووە بۆ ماڵەوە.

سە: فەبەدە ئەشتەرۆ ئەرمانى ئەرمانى ئەرمانى

ه: كىمۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۆز جېنىنى پىدا قىلغان ئادەم ئۈچۈن ئۆلۈمنى ئۈستىگە ئالغان بولسا، ئۇ ھالدا ئۇ ئۆزىنى ئۆلۈمگە تاپشۇرۇپ بەرگەن ئادەمنىڭ ئۆلۈمىنى ئۈستىگە ئالغان بولىدۇ. ئۇ ئادەم

ﻣﻦ: ﻣﻦ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﺘﻄﻴﻊ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ. ﻭﻳﺘﻮﻟﻰ ﺍﻟﺤﻜﻢ ﻭﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﻭﺍﻟﻔﺼﻞ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﻨﺎﺯﻋﺎﺕ ﻭﺍﻟﺨﺼﻮﻣﺎﺕ.

ﻣﺘﻰ: ﻣﺘﻰ ﻳﺠﺐ ﺃﻥ ﻳﺘﻮﻟﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺍﻟﺤﻜﻢ ﻭﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ؟ ﻭﻣﺘﻰ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﻬﻤﺔ؟ ﻭﻫﻞ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﺧﺼﻮﻣﺔ ﺑﻴﻨﻪ ﻭﺑﻴﻦ ﺃﺣﺪ ﺍﻟﻨﺎﺱ؟

ﺝ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ. ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﺩ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻫـ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻭ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﺯ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﺡ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻁ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻱ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ك: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ل: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻡ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻥ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﺱ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ع: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻍ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ف: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ق: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ك: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ل: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻡ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻥ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻫـ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻭ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﺯ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﺡ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻁ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻱ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ك: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ل: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻡ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻥ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﺱ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ع: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻍ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ف: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ق: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ك: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ل: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻡ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻟﻪ ﺍﻟﺘﻨﺤﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻻ ﻓﻲ ﺣﺎﻟﺔ ﻭﺟﻮﺩ ﻣﺎﻧﻊ ﺷﺮﻋﻲ ﻳﻤﻨﻌﻪ ﻣﻦ ﺫﻟﻚ.

ﻥ: ﻳﺠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺤﺎﻛﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻭﺍﺓ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﻻ ﻳﺠ

ﻙ: ﻩﻭﻫ ﺑﻴﺘﻪ ﺑﻴﺘﻪ ﺑﻴﺘﻪ

ﻫ: ﺍﻟﻠﻪ ﺗﻌﺎﻟﻰ ﺑﻴﻠﻰ ﺋﻪﺗﻰ ﺋﻪﺗﻰ ﺋﻪﺗ

س: هُـو دَبـرْ هـُو كَـو دَهَـوَ بـرْدَ هـُو. ڤِجـڤِجـ دَهـُو
وەدەمـ ڤِهڤِدەو بـهڤِدەكـڤِدَ هـرْ دَڤِهڤِدەو
ب: مـهـرْ وەدەمـ دَهـڤِ دَنـَ دَهـڤِ. دَهـرْ دَنـَ دَهـڤِ
كـرْو. وەدەمـ دَهـڤِ هـهـڤِدَهـڤِ هـرْ دَهـڤِ
هـڤِدەو دَهـڤِ ڤِهڤِدەو دَهـڤِ ڤِهڤِدەو.
ج: هـڤِدەو هـرْ دَهـڤِ دَنـَ دَهـڤِ هـرْ دَهـڤِ
دَهـڤِ دَهـڤِ دَهـڤِ دَهـڤِ دَهـڤِ دَهـڤِ
دَهـڤِ.
د: دَهـڤِ دَهـڤِ دَهـڤِ دَهـڤِ دَهـڤِ دَهـڤِ

كر: هع ٢ر٥ٍ٤ ٢ر٥ٍ٤ ٢ر٥ٍ٤

נד: שיאמר לו אל תירא כי לא תמצא ידי בך ואבי שאול לא ידע. ועתה הנה אנכי יודע כי אתה תמלך ותכון בידך ממלכת ישראל.

נה: ועתה השבעה לי בה' כי לא תכרית את זרעי אחרי ולא תשחית את שמי מבית אבי.

נו: ויבא דוד ויגד לשאול את כל אשר עשה לו שאול ויאמר לו דוד ללכת ולהרוג את הפלשתים.

נז: וישמח שאול בדבר הזה ויאמר לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

נח: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר דוד לשאול: הנה אנכי הולך ללכת ולהרוג את הפלשתים.

נט: וישלח שאול את מיכל אשת דוד ויאמר: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

ס: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

סא: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

סב: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

סג: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

סד: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

סה: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

סו: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

סז: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

סח: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

סט: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

ע: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

עא: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

עב: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

עג: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

עד: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

עה: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

עו: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

עז: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

עח: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

עט: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

פ: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

פא: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

פב: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

פג: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

פד: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

פה: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

פו: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

פז: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

פח: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

פט: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

צ: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

צא: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

צב: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

צג: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

צד: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

צה: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

צו: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

צז: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

צח: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

צט: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

ק: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קא: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קב: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קג: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קד: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קה: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קו: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קז: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קח: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קט: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קי: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קיא: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קיב: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קיג: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קיד: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קטו: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קטז: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קיח: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קיט: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קכ: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קכא: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קכב: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קכג: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קכד: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קכה: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קכו: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קכז: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קכח: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קכט: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קל: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קלא: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קלב: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קלג: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קלד: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קלה: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קלו: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קלז: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קלח: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קלט: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קמ: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קמא: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קמב: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קמג: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קמד: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קמה: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קמו: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קמז: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קמח: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קמט: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קנ: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קנא: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קנב: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קנג: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קנד: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קנה: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קנו: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קנז: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קנח: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קנט: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לאשה ויאמר שאול לדוד: לך ועשה חיל ואנכי אהיה עמך. ויאמר שאול לדוד: הנה בתי הגדולה מיכל אתננה לך לאשה. ויאמר דוד לשאול: מי אנכי ומי חיי ומשפחת אבי בישראל כי אחתן במלך.

קס: ויהי בעת נתן שאול את מיכל בתו לדוד לא

ד: ובְּכָל־מַמְלֶכֶת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֲשֶׁר־הִוא בָּהּ֙ כָּל־הָעַמִּ֣ים יְהוּדִ֔ים וְשֵׁנָ֥ה וְשָׁלָ֖ל וְאֵ֣ין כָּל־קָ֑ם וְלֹא־נָפְלָ֥ה כָל־דָּבָ֖ר מִכֹּ֣ל הַטּוֹבִ֑ים אֲשֶׁ֤ר דִּבֶּר֙ עַל־בֵּ֣ית הַמֶּ֔לֶךְ לְהַשְׁמִ֖יד וְלַהֲרֹ֣ג וּלְאַבֵּ֑ד וְהַיְהוּדִ֗ים עָשׂ֤וּ בְאוֹיְבֵיהֶם֙ מַכַּ֣ת חֶ֔רֶב וְהֲרֵגָ֖ה וְאַבְדָֽן׃

ה: וַיַּעֲשׂ֤וּ הַיְהוּדִים֙ בְּכָל־שׂנְאֵיהֶ֔ם מַכַּת־חֶ֖רֶב וְהֲרֵגָ֣ה וְאַבְדָ֑ן וַיַּעֲשׂ֖וּ בְּשֹׂנְאֵיהֶ֥ם כִּרְצ֖וֹנָם׃

ו: וּבְשׁוּשַׁ֣ן הַבִּירָ֗ה הָרְג֤וּ יְהוּדִים֙ וְאַבֵּ֔ד חֲמֵ֥שׁ מֵא֖וֹת אִֽישׁ׃

ז: וְאֵ֣ת פַּרְשַׁנְדָּתָ֣א וְדַלְפ֔וֹן וְאַסְפָּתָֽא׃

ח: וּפּוֹרָ֥תָא וַאֲדַלְיָ֖א וַאֲרִיסָֽי׃

ט: וּפַרְמַשְׁתָּ֥א וְאַרִיסַ֖י וַאֲרִדָ֑י וַיְזָתָֽא׃

י: עֲשֶׂרֶת֙ בְּנֵ֣י הָמָ֣ן בֶּן־הַמְּדָתָ֔א צֹרֵ֖ר הַיְּהוּדִ֑ים בָּזְז֖וּ לֹ֥א שָׁלְח֖וּ אֶת־יָדָֽם׃

יא: בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא בָּ֤א מִסְפַּר֙ הַהֲרוּגִ֣ים בְּשׁוּשַׁ֣ן הַבִּירָ֔ה לְפָנֵ֖י הַמֶּֽלֶךְ׃

יב: וַיֹּ֨אמֶר הַמֶּ֜לֶךְ לְאֶסְתֵּ֣ר הַמַּלְכָּ֗ה בְּשׁוּשַׁ֤ן הַבִּירָה֙ הָרְג֣וּ יְהוּדִ֔ים וְאַבֵּ֖ד חֲמֵ֣שׁ מֵא֑וֹת אִ֚ישׁ וַעֲשֶׂרֶת֙ בְּנֵ֣י הָמָ֔ן בֶּן־הַמְּדָתָ֖א צֹרֵ֣ר הַיְּהוּדִ֑ים בָּזְז֖וּ לֹ֥א שָׁלְח֖וּ אֶת־יָדָֽם׃

יג: וַתֹּ֣אמֶר אֶסְתֵּ֗ר אִם־עַל־הַמֶּ֤לֶךְ טוֹב֙ יִנָּתֵ֣ן גַּם־מָחָ֔ר לַיְהוּדִ֖ים אֲשֶׁ֣ר בְּשׁוּשָׁ֑ן לַעֲשׂ֗וֹת כְּדָ֙ת֙ הַיּ֣וֹם הַזֶּ֔ה וְאֵת֙ עֲשֶׂרֶת֙ בְּנֵ֣י הָמָ֔ן יִתְל֖וּ עַל־הָעֵֽץ׃

יד: וַיֹּ֣אמֶר הַמֶּ֔לֶךְ לְהֵעָשׂ֖וֹת כֵּ֑ן וַתִּנָּתֵ֥ן דָּ֙ת֙ בְּשׁוּשָׁ֔ן וְאֶת־עֲשֶׂרֶת֙ בְּנֵ֣י הָמָ֔ן תָּלֽוּ׃

טו: וַיִּקָּהֲל֣וּ הַיְּהוּדִ֗ים אֲשֶׁ֤ר בְּשׁוּשַׁן֙ גַּם־בְּי֣וֹם אַרְבָּעָ֣ה עָשָׂ֔ר לְחֹ֖דֶשׁ אֲדָ֑ר וַיַּהַרְג֤וּ בְשׁוּשָׁן֙ שְׁלֹ֣שׁ מֵא֔וֹת אִ֖ישׁ וּבַבִּזָּ֥ה לֹא־שָׁלְח֖וּ אֶת־יָדָֽם׃

טז: וּשְׁאָ֣ר הַיְּהוּדִ֗ים אֲשֶׁ֤ר בִּמְדִינוֹת֙ הַמֶּ֔לֶךְ נִקְהֲל֥וּ וְעָמַ֖ד עַל־נַפְשָׁ֑ם וְנ֣וֹחַ מֵאֹיְבֵיהֶ֗ם וְהָרֹג֙ בְּשׂנְאֵיהֶ֔ם חֲמִשָּׁ֥ה וְשִׁבְעִ֖ים אֶ֣לֶף וּבַבִּזָּ֥ה לֹא־שָׁלְח֖וּ אֶת־יָדָֽם׃

יז: בְּי֣וֹם שְׁלוֹשָׁ֣ה עָשָׂ֔ר לְחֹ֖דֶשׁ אֲדָ֑ר וְנ֣וֹחַ בְּאַרְבָּעָ֣ה עָשָׂ֔ר בּ֖וֹ וְעָשָׂ֥ה אֹת֛וֹ יוֹם־מִשְׁתֶּ֖ה וְשִׂמְחָֽה׃

יח: וְהַיְּהוּדִ֗ים אֲשֶׁ֤ר בְּשׁוּשָׁן֙ נִקְהֲל֣וּ בִשְׁלוֹשָׁ֣ה עָשָׂ֔ר בּ֖וֹ וּבְאַרְבָּעָ֣ה עָשָׂ֑ר וְנ֣וֹחַ בַּחֲמִשָּׁ֔ה בּ֖וֹ וְעָשָׂ֥ה אֹת֛וֹ יוֹם־מִשְׁתֶּ֖ה וְשִׂמְחָֽה׃

יט: עַל־כֵּ֞ן הַיְּהוּדִ֣ים הַפְּרָזִ֗ים הַיֹּשְׁבִים֙ בְּעָרֵ֣י הַפְּרָזוֹת֒ עֹשִׂ֣ים אֶת־י֤וֹם אַרְבָּעָה֙ עָשָׂ֣ר לְחֹ֣דֶשׁ אֲדָ֔ר שִׂמְחָ֥ה וּמִשְׁתֶּ֖ה וְי֣וֹם טוֹב֑ וּמִשְׁלֹ֥חַ מָנ֖וֹת אִ֥ישׁ לְרֵעֵֽהוּ׃

כ: וַיִּכְתֹּ֣ב מָרְדֳּכַ֗י אֶת־הַדְּבָרִים֙ הָאֵ֔לֶּה וַיִּשְׁלַ֣ח סְפָרִ֔ים אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִ֖ים אֲשֶׁ֣ר בְּכָל־מְדִינ֣וֹת הַמֶּ֑לֶךְ הַקְּרוֹבִ֥ים וְהָרְחוֹקִֽים׃

כא: לְקַיֵּ֗ם עֲלֵיהֶם֙ לִֽהְי֣וֹת עֹשִׂ֔ים אֶת־י֥וֹם אַרְבָּעָה֙ עָשָׂ֣ר לְחֹ֣דֶשׁ אֲדָ֔ר וְאֶת־י֥וֹם חֲמִשָּׁ֖ה עָשָׂ֣ר בּ֑וֹ כִּימֵ֗י אֲשֶׁ֨ר נָחוּ־בָהֶ֤ם הַיְּהוּדִים֙ מֵאֹיְבֵיהֶ֔ם וְהַחֹ֗דֶשׁ אֲשֶׁ֤ר נֶהְפַּךְ֙ לָהֶ֣ם מִיָּג֣וֹן לְשִׂמְחָ֔ה וּמֵאֵ֖בֶל לְי֣וֹם טוֹב֑ לַעֲשׂוֹתָ֤ם יְמֵי֙ מִשְׁתֶּ֣ה וְשִׂמְחָ֔ה וּמִשְׁלֹ֥חַ מָנ֖וֹת אִ֣ישׁ לְרֵעֵ֑הוּ וּמַתָּנ֖וֹת לָֽאֶבְיֹנִֽים׃

כב: וְהַיְּהוּדִ֗ים אֲשֶׁ֤ר בְּשׁוּשָׁן֙ נִקְהֲל֣וּ בִשְׁלוֹשָׁ֣ה עָשָׂ֔ר בּ֖וֹ וּבְאַרְבָּעָ֣ה עָשָׂ֑ר וְנ֣וֹחַ בַּחֲמִשָּׁ֔ה בּ֖וֹ וְעָשָׂ֥ה אֹת֛וֹ יוֹם־מִשְׁתֶּ֖ה וְשִׂמְחָֽה׃

כג: וְהַיְּהוּדִ֗ים אֲשֶׁ֤ר בְּשׁוּשָׁן֙ נִקְהֲל֣וּ בִשְׁלוֹשָׁ֣ה עָשָׂ֔ר בּ֖וֹ וּבְאַרְבָּעָ֣ה עָשָׂ֑ר וְנ֣וֹחַ בַּחֲמִשָּׁ֔ה בּ֖וֹ וְעָשָׂ֥ה אֹת֛וֹ יוֹם־מִשְׁתֶּ֖ה וְשִׂמְחָֽה׃

כד: וְהַיְּהוּדִ֗ים אֲשֶׁ֤ר בְּשׁוּשָׁן֙ נִקְהֲל֣וּ בִשְׁלוֹשָׁ֣ה עָשָׂ֔ר בּ֖וֹ וּבְאַרְבָּעָ֣ה עָשָׂ֑ר וְנ֣וֹחַ בַּחֲמִשָּׁ֔ה בּ֖וֹ וְעָשָׂ֥ה אֹת֛וֹ יוֹם־מִשְׁתֶּ֖ה וְשִׂמְחָֽה׃

כה: וְהַיְּהוּדִ֗ים אֲשֶׁ֤ר בְּשׁוּשָׁן֙ נִקְהֲל֣וּ בִשְׁלוֹשָׁ֣ה עָשָׂ֔ר בּ֖וֹ וּבְאַרְבָּעָ֣ה עָשָׂ֑ר וְנ֣וֹחַ בַּחֲמִשָּׁ֔ה בּ֖וֹ וְעָשָׂ֥ה אֹת֛וֹ יוֹם־מִשְׁתֶּ֖ה וְשִׂמְחָֽה׃

כו: וְהַיְּהוּדִ֗ים אֲשֶׁ֤ר בְּשׁוּשָׁן֙ נִקְהֲל֣וּ בִשְׁלוֹשָׁ֣ה עָשָׂ֔ר בּ֖וֹ וּבְאַרְבָּעָ֣ה עָשָׂ֑ר וְנ֣וֹחַ בַּחֲמִשָּׁ֔ה בּ֖וֹ וְעָשָׂ֥ה אֹת֛וֹ יוֹם־מִשְׁתֶּ֖ה וְשִׂמְחָֽה׃

حس: فعبلم حيجلم ذيفذ ذيجذ: ذيكم لمكم ذيجذ حيجلم فعبلم
يهسَيجم.
حلا: ملك نبلم كلم مهجذ ذيجذ مم فبلم كلم مهجذ ذيجذ
فبلم كلم مهجذ ذيجذ مم فبلم كلم مهجذ ذيجذ مم فبلم كلم
مهجذ ذيجذ مم فبلم كلم مهجذ ذيجذ مم فبلم كلم مهجذ
ذيجذ مم فبلم كلم مهجذ ذيجذ مم فبلم كلم مهجذ ذيجذ مم

ﻟ: ﻣﺎﻗﺒﺘﻨﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻫﻪﺭﻭﻥ ﺑﻪ ﻫﻪﺭﻭﻥ ﻛﻪ ﻛﻪﻟﻪﻣﻪ ﺑﻪﺭﻛﻪﺗﻨﻰ ﺋﻪﻳﺘﻜﻪﻥ ﺋﻪﺩﻩﻣﻠﻪﺭﻧﻰ ﺋﻪﻳﺘﻘﺎﻥ.

ﻣ: ﺋﻪﻣﻤﻰ ﺋﻪﻳﺘﻘﺎﻥ ﺋﻪﺩﻩﻣﻠﻪﺭ